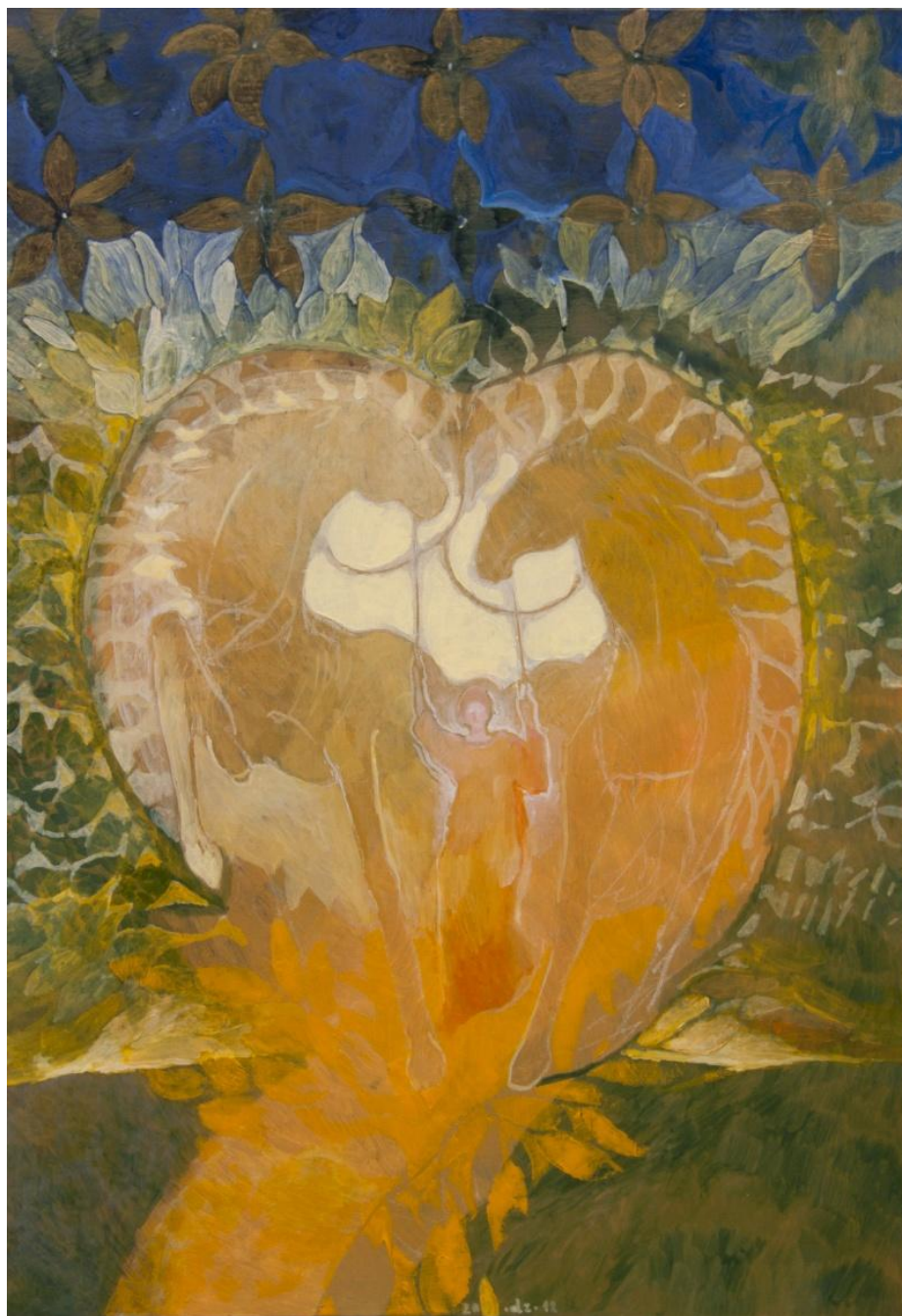

A KERESZTÉNY KÖZÖSSÉG

Mozgalom a vallási megújulásért

A KERESZTÉNY KÖZÖSSÉG KÖRLEVELE

Döbrönte Zoltán: Szívfelkelte

2018 HÚSVÉT-MIHÁLY-IDŐSZAK

A tartalomból:

Szükség van egy második kehelyre.....	2
Evelyn Francis Capel: A feltámadás napjai	3
Gyülekezeti találkozó	5
Meghívó konfirmációra.....	6
Meghívó a 2019. évi konfirmációra készülők nyári táborába.....	7
Evangeliumi körök találkozója Ispánk, 2018. augusztus 25-26.	7
Az akarat ébresztése és megszentelése	8
Kirándulás Dobogókőre május 1-én	9
Családos tábor 2018. július 23-29. Nemesvámoson	10
Vlagyimir Szergejevics Szolovjov: Krisztus feltámadt!.....	11
Beszámoló a bajorországi műhelymunka-találkozóról.....	14
A valóság felfedezése és megteremtése - A Keresztény Közösség Nemzetközi Ifjúsági Találkozója Kölnben, 2018. május 19-23.....	15
Gyülekezetalapítás Oroszországban	16
Vicke Von Behr: Az angyalok hierarchiája és tevékenysége.....	17
Együttműködés az Antropozófiai Társasággal	22
Rendszeres csoportmunkák és közösségi beszélgetések.....	23
Kapcsolattartás	24

A Keresztény Közösség programjait és a heti evangéliumrészeket külön programismertetőnkben tesszük közzé.

Szükség van egy második kehelyre

A karácsonyi körlevelünkben írtuk, hogy országos gyűjtést indítunk a második kehely anyagi alapjának megteremtése érdekében. Többen adományoztak használt arany és ezüst ékszert, tárgyat erre a célra. **Hálásan köszönjük ezeket! Folytatjuk a gyűjtést, várjuk a további felajánlásokat.**

Bozókiné Anna és Sihe Imre

A felajánlott ékszereket, tárgyakat át lehet adni a pénzügyi körünk bármelyik tagjának: Nagy Ágostonnak, Bándy Barbarának, Palumby Lászlónak vagy az egyik papnak. Továbbá az Őrségben Kovács Évának, és az evangéliumi körökben a kapcsolattartóknak.

Céladományokat is szívesen fogadunk közösségünk számlájára „Kehely” megjelöléssel:

A Keresztény Közösség Egyház, MagNet Bank 16200106-00083373

Evelyn Francis Capel: A feltámadás napjai

(Részlet a szerző¹ „A keresztény évkör” c. könyvéből²)

Amikor megérkezik a tavasz, amikor megjelennek a levelek a fákon, az első virágok a kertben és a sövényen, a körülöttünk lévő világ, amely addig csupasz és sötét volt a tél folyamán, ismét kivirul. Eljön a virágzás ideje, mely megörvendezteti a világra tekintő embert. A nyár soha nem teljesíti be egészen a tavasz várakozását. Milyen finom és fénytel teli a félig kibomlott, korai levelek arany-zöldje! Mire a nyár teljesen beköszönt, a levelek nagyobbak és durvábbak lesznek, zöldjük pedig érettebbre vált. Szépségük nem fokozódik, hanem hanyatlik. Tavasszal a levelek virágszerűek, a virágok pedig tisztán szín-lények, melyeket csak a szirmok tartanak össze anyagi formában. A tavasz gyönyörűsége a virágzásban rejlik.

Nincs a földön más teremtett lény, amely oly tisztán és közvetlenül mutatná meg valódi, szellemi természetét, mint a virágba borult növények. A kő, legyen az akár a legszebben kifejlett kristály, épp csak emlékeztet valódi természetére. Az állatokon megfigyelhetők szellemi lényük nyomai, ám földhöz kötött alakjukban elvarázsolt teremtmények, amelyek nem képesek önmaguk lenni. Milyen mélyre kell a megismerésnek hatolnia egy embertársunk szívébe, hogy érzékeljünk valamit abból, ami igazán benne él! A virágok azonban egész megjelenésükben tisztán tükrözik vissza azt, amik ők Isten szemében, a Mennyei Világban. A nyár eljövetelével a növények elveszítik ennek az áttetszőségnek egy részét. A föld súlya elkezd lefelé húzni őket, és a fényt, melyet eddig fönről kaptak, átláthatatlanná teszi az alulról jövő sötétség.

A feltámadás napjaiban, amikor az apostolok a Feltámadott jelenlétében éltek, a Szellem tavaszát élték át. Külsőleg a zsidók vezetői elől rejtőzködtek, mert azok üldözni akarták őket. Összegyűltek egy védett szent helyen, mely nagy valószínűséggel az az emeleti terem volt, ahol az Utolsó Vacsora is történt. A nagy tiszteletben tartott esszenus rend házában külsőleg háborítatlanul maradhattak. Abban a teremben éltek Húsvét és a Mennybemenetel között, templomukká vált mindazok miatt, ami ott történt. Folyamatosan tudatában voltak, hogy a Feltámadott velük van. Feltámadásának fénye és ereje rájuk és környezetükre vetült. Amit az Átváltozás prófétikusan megmutatott néhányuknak egy pillanatra, napi átéléssé vált az apostolok egész közössége számára.

Úgy látták Mesterüket, ahogyan korábban soha nem voltak képesek látni Őt. Jézus teste elrejtette Őt a szemük elől. A feltámadási test megmutatta nekik az Ő isteni mivoltát. Amikor Tamás ráeszmélt, kit is lát, kinek a sebeit akarta megérinteni, így szól: „Én Uram és én Istenem!” (Jn 20.28). Ő és a többiek saját felfogóképességükkel érzékelték, hogy Isten Fia van előttük. És mindez nem csak egy pillanatnyi

¹ Evelyn Francis Capel (1911-2000) a Keresztény Közösség első angol női papja, 1939-ben szentelték fel.

² A könyv (tucatnyi más könyvvel együtt) a kiadó Floris Books adományaként került a magyarországi Keresztény Közösség könyvtárába.

átélés volt. Húsvét negyven napján az Ő jelenlétében éltek, és fogadták Tőle az Isten világából származó bölcsességet, ahonnan Ő is jött. Amint beszélt hozzájuk, feltárultak előttük a világegyetem isteni titkai, melyek a fénylő csillagok által az égre rajzolt mintákban, a szimbólumokban mutatkoznak meg. Belső szellemi élményként élték át, mit éreznek a virágok, amikor a nap fénye rájuk esik. Érezték, hogy legbensőbb lényüket beragyogja az igazság fényében mindaz, amit a Nap szelleme tud a világmindenségről. Ami a Feltámadottból kiáradt, az a világfénybe szövődő isteni bölcsesség volt. Hasonlóképpen azt is érezték, hogy szívük mélyéig áthatja őket a világhő ereje. A napsugarak, amelyek hatására a növények virágba borulnak, és a méhecskék döngicsélni kezdenek, a nap külső hőjét hozzák le a földre. A Feltámadott az apostoloknak a belső hőt hozta el, amely a szeretet képességévé lett bennük. Beléjük hatolt a szív szeretetképességének serkentő ereje, és elkezdte belülről átformálni őket. A feltámadás napjai Isten Fia és az emberfiak közötti kommunikáció időszaka volt, amikor Ő lelkükbe árasztotta isteni fény- és szeretetajándékait.

Negyven nap múltán ez az időszak véget ért. Hogy miért tűnik el a tavasz szépsége, érthető lesz abból, ami nyáron következik. Egy idő után a virágoknak el kell hervadniuk, mert a növény a virág kelyhéből teremti meg a magot. A növényi lét természetes ritmusa szerint a virágzást a gyümölcserlelés követi. A földi minőség erősebb a termésben, az égi nyilvánvalóbb a virágban. Ugyanakkor a termés tartalmazza az új növekedés magját. A virág nem maradhat meg. El kell halnia annak érdekében, ami ezután következik. Ugyanígy volt ez a feltámadás napjaiban. A Feltámadott jelenlétének virágzása gyümölcserleléssé kellett, hogy alakuljon. Ha a tavasz nem ért volna véget, Krisztus kereszthalála és feltámadása nem teremhetett volna gyümölcsöt a földön. Az apostolok szíve – amely úgy nyílt meg Krisztus felé, mint a virág a nap felé – volt az a hely, ahol az új magnak meg kellett teremnie. Ahogyan a gyümölcs hússal és héjjal veszi körül a magházat, ugyanígy kellett, hogy az apostolok földi lényé külső burkává váljon a Szellem új magvainak, melyeket a szellemi Nap világfénye és világhője tett elevenné bennük. Csak akkor történhetett ez meg, amikor a Feltámadott közvetlen, látható jelenléte megszűnt, hogy az apostolok szíve többé ne merülhessen el teljesen abban, ami kívülről sugárzott rájuk, hanem befelé nézve megtalálhassák a gondolataikra bízott magot.

A mag, melyet először az apostolok fogadtak be, minden emberi léleknek megadatott Krisztus tette által. Mindannyian részt veszünk a földi, emberi élet megújulásában, amely a feltámadás ajándéka. A megváltás nem jelenti a lét összes gondjának-bajának és küzdelmének a végét; más a jelentése, mégpedig az, hogy a földi élet nagy fájdalmának útján keresztül haladunk az Ember új emberi minőségének megteremtése felé. Krisztus azt mondta az apostoloknak, azt mondja minden emberléleknek, aki követi őt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14.6). Vagyis: Én vagyok az út, mely a földi élet küzdelmein keresztül az új emberi ideál felé vezet. Én vagyok az igazság, aki lehozza nektek az isteni világból – melynek lényege maga az igazság – az Ember új minőségét. Amikor ez valósággá válik bennetek, magatokban

találjátok meg az igazságot. Én vagyok az élet, melyet az út végén találtok, amikor igazi, feltámadt lényetekkel beléptek az Isteni Világ életébe. Én vagyok az út, az utat megvilágító fény, az út vége és célja. Így beszél a Feltámadott azokhoz, akik értik a kinyilatkoztatását.

Amikor a minket körülvevő világra nézünk, és elámulunk a teremtés gyönyörűségén tavasz idején, Isten megnyilatkozását látjuk. Igazi jelenléte – nem tükröződve, hanem szemtől szemben – a Világszellemben van. Saját növekedésének és fejlődésének helyét az ember a tükörvilágban, vagyis a földön találja meg, minthogy új emberi minősége még nem érett meg. Krisztus vezet a földi életen átvezető úton, s amikor minden beteljesül, elviszi az elkészült igazi Szellemi Embert az Atyához. Ekkor az Embert befogadják az élet mennyei birodalmai, ahol rálel igazi létére.

Fordította: Boros Mária

* * *

Gyülekezeti találkozó

A 2011. évi gyülekezetalapítás óta egyre több szertartást ünnepelhetünk közösen. A budapesti Nádor utcai kápolnáinkban és az országban számtalan helyen vannak előadások, műhelymunkák, találkozások és beszélgetések. Feladatok és tervek formálódnak, bővül a gyülekezeti élet.

Ebből is fakad, hogy újra meg újra felmerül az igény, hogy teret és időt találjunk élményeink, gondolataink, kérdéseink, javaslataink megosztására, beszélgessünk a világban zajló eseményekről, vagy elmélyedhessünk egy-egy témában.

Az első ilyen gyülekezeti találkozóznak a Nádor utcai kápolna ad teret Budapesten, 2018. május 5-én, szombaton:

- 16.00 – 16.30 érkezés
- 16.30 – 18.00 témák, kérdések, beszámolók
- 18.00 – 18.45 közös vacsora
- 18.45 – 19.45 témák, kérdések, beszámolók
- 19.50 – 20.00 kultikus zárás

Várunk témajavaslatokat, ötleteket, kérdéseket és beszámolókat a résztvevőktől, illetve mi papok is hozzuk a tartalmi hozzájárulásainkat.

Találkozzunk május 5-én, hogy a gyülekezeti életünket tovább alakítsuk és gazdagítsuk!

Bozókiné Anna és Silye Imre

Meghívó konfirmációra

A konfirmáció latin eredetű szó, melynek jelentése megerősítés. Ahogy az ember növekszik, 14 éves kora körül a gyermekkorból az ifjúkorba lép, ekkor veszi igazán kezdetét az egyéni földi életútja, és az ifjú egyre inkább önállóvá válik. Mindaddig szülők és tanárok vezetik, kísérik. Most kezdi el először saját erejéből a jót, a szépet és az igazat keresni a világban. Szellemi célok után törekszik, amihez egy belső vezetőre van szüksége. Ez a belső vezető maga Krisztus, akivel a konfirmációban találkozhat.

A konfirmáció eseményét együttes figyelemmel tehetjük igazán élővé. Ezt segíti az előadás, amelyet szülőknek, keresztszülőknek és minden érdeklődő felnőttnek tart területi vezetőnk, Walther Giezendanner úr 2018. április 6-án, pénteken 16.30-18.00 óráig a Pesthidegkúti Waldorf Iskolában.

Erre az előadásra és a vasárnapi konfirmációra szeretettel várjuk azokat is, akik 2004 április és 2005 június között született gyermekük számára kérik a konfirmációt, amit 2019 Húsvét-időszakában tartunk majd. Az ebbe a korosztályba tartozó gyermekek felkészítése idén júliusban kezdődik egy táborral, melyről a következő írásunk szól.

A Keresztény Közösség konfirmációjának szentségét idén tizenhárom fiatal fogadja: Cs. Tóth Virág, Dávid Kincső, Gergye Noémi, Gyeszat Nina, Hegedűs Zsófia Veronika, Hole Viktória, Kiss Bertalan Mátyás, Laurán István, Méhes Mirkó János, Mészáros Áron, Móricz Bence András, Price Virginia Emma és Szalay Rózsa Mária

A szertartás 2018. április 7-én, szombaton 10.00 órakor kezdődik a Pesthidegkúti Waldorf Iskola aulájában. Szeretettel várjuk Önt és családját erre a rendkívüli eseményre, és az azt követő ünnepi ebédre, együttlétre!

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola címe: 1028 Budapest, Kossuth Lajos u. 15.

Előzetes tudnivalók:

Érkezés 9 óra és 9:35 között. A szertartás előtt húsz perccel szeretnénk énekléssel készülni az eseményre. A szertartás zavartalansága érdekében 9.55-kor zárjuk a lenti bejárati ajtót. Kérjük, hogy a szertartás ideje alatt kép- és hangfelvételeket ne készítsenek! A szertartás 11.30 körül ér véget. Gyermekek részvételét ezen a szertartáson csak 12 éves kor felett ajánljuk, ha a gyermek maga is érdeklődik iránta, és tudja, hogy az közel másfél órán át tart, számára nagyon hosszúnak tűnhet. A konfirmáció időtartamára külön térben gyermekfelügyeletet biztosítunk, melyre 9.40-ig lehet jelentkezni a helyszínen.

Az ünnepi ebéd 12 órakor kezdődik. Utána visszatekintünk a fiatalok felkészülési folyamatára, és derűs életképekkel idézzük fel egyéniségük fejlődését. Az ünnepet 16 óra körül zárjuk.

Meghívó a 2019. évi konfirmációra készülők nyári táborába

A 2019. évi konfirmációra való felkészülés ebben az évben is egy nyári táborral kezdődik, melynek időpontja és helyszíne: **2018. július 19-29., Nemesvámos**

Ide várjuk szeretettel a **2004. április és 2005. június között született** gyermekeket. **Érdeklődéseket kérjük, jelezzétek mielőbb, de legkésőbb június 15-ig a lent megadott elérhetőségeken!**

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján a felkészülést kezdő nyári tábor egy fontos csapat összekovácsoló folyamat. Ebben az évben 10 napunk lesz, hogy egymással és a kultikus tartalmakkal megismerkedjünk, közös játékok, éneklések, kirándulások kíséretében. Talán a fiatalok maguk nehezen indulnak el a számukra új és ismeretlen úton, de a tapasztalat azt mutatja, hogy a közösen töltött tábori élmények után a felkészülési évben örömmel várják az újabb és újabb találkozásokat egymással.

A konfirmáció szentségét azok a szülők kérik a gyermekük részére, akik megismerték a Keresztény Közösséget és a megújított hét szentséget. Azoknak, akik még nem ismerik a konfirmáció szentségét, ajánljuk az előzőkben írt április 6-i előadást és a részvételt az április 7-én 10 órakor kezdődő konfirmáción a Pesthidegkúti Waldorf Iskolában.

A teljes felkészülési időszakban a táborozás és a találkozók anyagi fedezetét önköltségesen és a szociális lehetőségek figyelembe vételével igyekszünk biztosítani.

Kérjük, hogy aki érdeklődik, vagy további kérdése van, keresse bátran Bozókiné Annát.

Tel: +36 37 300 028; +36 20 463 4163;

e-mail: bozoki.anna@akeresztenykozosseg.org

Evangéliumi körök találkozója Ispánk, 2018. augusztus 25-26.

Az elmúlt években az evangéliumi körök találkozóját a családos táborhoz kapcsolódóan szerveztük. Ebben az évben egy külön alkalommal és egy új helyszínre szeretnénk ellátogatni, és meghívni mindenkit, akik az ország 7 különböző helyszínén működő evangéliumi körök munkájában részt vesznek, vagy érdeklődnek a munka iránt.

Az evangéliumokkal való foglalkozást ki-ki végezheti egyénileg, illetve kisebb-nagyobb csoportokban. Tapasztalatainkat, kérdéseinket szeretnénk egymással megosztani, egymást megismerni, és a további munkához ötleteket, erőt meríteni.

Hívunk és várunk benneteket Ispánkra, ahol a budapesti mellett közösségünk második oltára áll.

Érdeklődni és jelentkezni lehet Bozókiné Annánál, illetve Molnár Zsuzsánál az alábbi elérhetőségeken: tel.: +36 94 950 437; mobil: +36 30 786 4946; e-mail: zsuzsa_molnar@hotmail.com

Az akarat ébresztése és megszentelése

Beszámoló a Keresztény Közösség rendezvényéről a szombathelyi Perintparti Szó-Fogadó Waldorf Iskola lapjában

Január utolsó hétvégéjén kultikus térré alakult át az euritmia terem. Nem először fordult elő, hogy a zongora mellet átmenetileg helyet kapott egy oltár is: iskolánk évek óta helyet ad a Keresztény Közösség rendezvényeinek. Tartottunk itt keresztelelőt két alkalommal, rendeztünk regionális konferenciát, és nagy örömünkre most - a felnőtteknek szóló úgynevezett emberszentelő szertartás után - egy gyerek szertartásra is alkalom nyílt.

Joggal merülhet fel a kérdés: mi keresnivalója van egy egyháznak egy nem egyházi fenntartású iskolában? Főleg úgy, hogy a magyarországi Waldorf közösségek igyekeznek elkerülni, cáfolni azt a vádat, hogy szekták lennének. A Keresztény Közösségnek körülbelül annyi köze van a Waldorf pedagógiához, mint a biodinamikus gazdálkodásnak vagy az antropozófus orvoslásnak: ugyanabból a forrásból erednek, vagy legalábbis majdnem. Merthogy Rudolf Steinernek eredetileg nem állt szándékában, hogy egyházat alapítson. Fiatal teológusok és diákok keresték meg Steinert az első világháborút követő összeomlás kapcsán, hogy segítséget és tanácsot kérjenek tőle, mert úgy gondolták, hogy az emberiség megújulása érdekében a legfontosabb dolgokat belsőleg, vallási téren kell megalkotni. A Keresztény Közösség megalakulásában még fontos szerepet játszott Friedrich Rittelmeyer, aki a német protestáns egyház egyik legnagyobb prédikátora volt, és később a közösség első vezetője lett. 1921-től kezdődően Steiner teológiai kérdésekkel kapcsolatos előadássorozatot indított el, mely során kibontakozott egy új vallási mozgalom képe.

A Keresztény Közösség - mozgalom a vallási megújulásért – felekezettől független kereszténységet gyakorol. Ez azt jelenti, hogy nem ismer semmiféle dogmát, semmiféle előírást és tilalmat a magánéletben, gyónási kötelezettséget. Ismeri azonban az Evangélium megértésére való törekvést, az isteni világ közelségének megélését a szentségek által, tiszteli az emberi szabadságot. A magyarországi közösségben két pap: Bozókiné Tengely Anna és Silye Imre dolgozik; a szombathelyi rendezvényen mindketten tartottak előadást.

Imre beszélgetést indító kérdésére, miszerint honnan ered az akarat, nagyon eltérő válaszok érkeztek a jelenlévőktől: Gondolatnak, érzésnek kell lennie, hogy legyen akarat. Kell egy cél. Düh. Szépség vagy jószág utáni vágy, ami felébreszti az akaratot, és tetté alakítja. Van, amikor nem akarom, mégis csinálom. Minden sokkal egyszerűbb lett, ha nem görcsösen akartam, ha hagytam, hogy „legyen meg a Te akaratod!”. Önismeretre, bölcsességre van szükség, hogy felismerjük, mit akarunk. Mert akarni is tudni kell. Ilyen, és ehhez hasonló válaszok gyűltek össze.

Ha a düh indítja az akaratot, akkor az akaratos akarat. Egészen más, mint amikor egy olyan akarat indul útnak, ami magával hívja a gondolatot és az érzést, és párbeszédben vannak egymással.

Régen az égiek egyben tartották ezeket az erőket. A 19. században átadták az embernek azt a lehetőséget, hogy maga tartsa ezt a hármast gyepelt. Ez szabadság, de felelősség is egyben. Arra kell törekednünk, hogy a gondolkodást összekapcsoljuk a szív erejével, mert akkor tudunk emberhez méltóan cselekedni.

Annával a megszentelésről beszélgettünk. Olyan kérdéseket vittünk magunkkal, hogy mit jelent az, hogy megszentelés? Mit jelent időt, figyelmet szentelni egymásra, a gyerekeinkre? Mit jelent megszentelni egy kalácsot Húsvétkor? Hogyan tudjuk a hétköznapijainkat is megszentelni? Mi kell ehhez? Mit kíván tőlünk minden egyes pillanat? Mert nem kell megvárni a vasárnapokat, hogy Istennek tetsző életet éljünk. Az egész életünk egy isteni tisztelet, és nekünk az életünk papjává kell válnunk. Az ember azért teremtődött, hogy az isteninek a mása legyen, még akkor is, ha ez egy távoli jövőben valósulhat csak meg. De a jövő ma kezdődik.

Az akaratról szóló beszélgetést euritmiával és növény megfigyeléssel egészítettük ki. Megtapasztaltuk, hogy egy jól kiválasztott vers, mese, és a hozzá tartozó mozdulat miként tudja az akarati erőinket mozgósítani. A növény megfigyelés során figyelmünket az adott növényre fordítva éltük meg ugyanezt.

A rendezvényen elhangzott gondolatok summázata: Aggyal érezz, szívvel gondolkozz!

Kátai Barbara

* * *

Kirándulás Dobogókőre május 1-én

Kedves Társaink az Úton!

Minden évben igyekszünk egy szabadban eltöltött napon, vagy délutánon is megajándékozni egymást társaságunkkal. Nagy Ágnes lelkében született meg az a kép, hogy milyen jó lenne, ha a Keresztény Közösség magyarországi gyülekezetének alapítása óta csatlakozott családokkal, felnőttekkel, gyerekekkel megoszthatnánk az alapítási ünnep élményeit, emlékeit. Lehet, hogy csak teszünk egy kirándulást Dobogókőn és környéken, de szívesen mesélünk is az eseményről.

Május 1-én, kedden 8:30 kor a Batthyány tér HÉV állomáson gyülekezünk. A 8:58-as HÉV-et kell elérnünk, hogy Pomázon a 9: 55-kor induló busszal 10:30-ra Dobogókőre érhessünk. Ha kérdésetek, kérészetek, ötletetek van a nappal kapcsolatban a tklara44@yahoo.com címen, vagy a 06-30-3786509 sms-ben érhetek el.

Szeretettel várunk mindenkit: Nagy Ágnes és Tóth Klára

Családos tábor 2018. július 23-29. Nemesvámoson

Mint azt már megszokhattátok, ha nyár, akkor családos tábor!

Újra várunk kicsiket és nagyokat; felnőttet és gyereket; egyedül és párosan; kisebb vagy nagyobb „csapattal” Nemesvámosra az idei családos táborunkba.

Témánk az „Akarat” lesz. Ez év januárjában a szombathelyi Waldorf iskolában egy hétvégi rendezvényünk témája „Az akarat ébresztése és megszentelése” volt, euritmiaival, növény megfigyelési gyakorlatokkal, előadással, beszélgetésekkel és szertartásokkal. A hétvége után az fogalmazódott meg, hogy ezt a témát jó lenne még jobban körbejárni és elmélyíteni. Erre egy remek alkalom a családos tábor is. Néhány gondolat ízelítőnek és tábori kedvcsinálónak.

Az emberi lélek akkor tud egészségesen élni és fejlődni, ha a gondolat – érzés – akarat összhangban működik benne. A mai világban ez az összhang gyakran felborul. Az ingerek sokasága, a lehetőségek végtelensége miatt gyakran gondolatban sokkal többet tervezünk és vállalunk, mint amit érzésben és akaratban megvalósítani tudnánk. Vagy egy érzés él bennünk, de máshogyan cselekszünk, vagy egyáltalán nem cselekszünk...

Hogyan lehet az akaratunkat iskolázni? Hogyan jelenik meg az akarat, mint motívum az egyes szentségekben?

Ilyen és ehhez hasonló kérdéseken keresztül szeretnénk az akarat témájával foglalkozni a felnőttekkel. Természetesen lesz mindennap emberszentelő szertartás, este kultikus zárás, játék, ének, kirándulás, balatoni fürdőzés. Kicsik és nagyok mind megtalálhatják azt, ami számukra kedves és fontos. Reméljük, hogy újra egy lelkes tábori csapat jön össze, és átéljük a közös együttlét erejét és örömét.

Azok is jöhetnek a szertartásokra, akik nem résztvevői a tábornak.

Érkezés július 23-án, hétfőn 11 óra és 12 óra között az iskolába, melynek címe 8248 Nemesvámos, Kossuth u. 24.

Szálláslehetőségek: Az iskola Pajtaszállójában ágyakon, az iskola tantermeiben (saját matracon és hálózsákkal), vagy az iskola udvarán felállítható saját sátorban.

A részvételi díj 4000 forint/nap a tábori programokkal, közös költségekkel, iskolai szállással és étkezéssel együtt (reggeli, meleg ebéd, vacsora, gyermekeknek tízórai és uzsonna is). Ez nem tartalmazza a bérelhető ágynemű díját és a strandbelépőt. Máshol biztosított, egyénileg szervezett szállással **3000 forint/nap** a részvételi díj. Aki csupán a délelőtti programokon vesz részt (ami lehetséges, ha a hét folyamán legalább három foglalkozásra jön), és nincs szüksége szállásra, attól **napi 1000-2000 forint** körüli hozzájárulást kérünk.

Korkedvezmény:

10-14 éves korig: 25% 3-10 éves korig: 50 % 0- 3 éves korig: 100%

Támogatást kérhetnek azok, akiknek a részvételi díj aránytalanul nagy terhet jelentene, vagy lehetetlenné tenné a részvételt. Pusztán anyagi okok miatt senki ne maradjon ki a tábor értékes, szép élményeiből!

A tábor július 29-én, vasárnap délután ér véget. A nemesvámosi körülményekről szívesen tájékoztatja az érdeklődőket Bujdosó Judit a 30-244 7721 telefonszámon.

Az alábbi táblázatba írva lehet jelentkezni:

https://docs.google.com/spreadsheets/d/1dwJyq-vgp6cFa7q1Dvt49q1qk2u8GEG-3W_N6-vx7Q/edit?usp=sharing

Aki nem tud ezen az úton jelentkezni, hívja Juditot.

Vlagyimir Szergejevics Szolovjov³ Krisztus feltámadt!

Az élet első döntő győzelme a halál fölött. Lényegében a közöttük – az élő szellem és a halott anyag között – zajló szakadatlan háború alkotja a világmindenség történetét. Bár a szellemnek sok győzelme volt Krisztus feltámadása előtt is, de ezek a győzelmek nem voltak teljesek és döntőek, csak félgyőzelmek voltak, és az ellenségnek mindegyik után sikerült a látszólagos élet diadalának új formái mellett létrehozni és megerősíteni saját tényleges hatalmát. Látszólag micsoda hatalmas győzelmet aratott az élet, amikor a mozdulatlan szerves anyagban élőlények miriádjai kezdtek el hemzsegni és nyüzsögni, a növény- és állatvilág első kezdeményei. Az élő erő birtokba veszi a halott elemeket, saját formái anyagává teszi, a mechanikus folyamatokat organikus célok érdekében engedelmes eszközökké alakítja. Mindeközben formák micsoda hatalmas és egyre növekvő gazdagsága, célszerű struktúrák micsoda bonyolultsága és merészsége a legapróbb növényállatoktól a trópusi flóra- és faunaóriásokig. De a halál csak kacag mindezen a nagyszerűségeken: a halál realista; a csodálatos képek és szimbólumok nem ejtik rabul, előérzetek és próféciaik nem állítják meg. Tudja, hogy a természet szépsége – csak színes, ragyogó takaró a folyamatosan bomló holttesten. De a természet talán nem halhatatlan? Örökös csalás! A természet a külső szemlélet számára halhatatlannak *tűnik*, annak a megfigyelőnek a szemszögéből, aki az új pillanatnyi életet az előző folytatásaként fogadja el. Beszélnek meghaló és örökké újjászülető természetről. Micsoda visszaélés ez a szóval! Ha az, ami ma születik, nem ugyanaz, mint ami tegnap meghalt, hanem más, akkor mi ebben az újjászületés? Múlандó halott életek megszámlálhatatlan sokaságából semmiképpen sem jön létre egyetlen halhatatlan élet.

A természet élete a halál és a halhatatlanság közötti *alku*. A halál magához ragad minden élőt, minden individuálisat, és a halhatatlanságnak csak az élet egyetlen formái vannak alárendelve: az egyedi növény vagy állat néhány pillanat után elkerülhetetlenül halálra van ítélve; de a növény- és állatvilág e formája, az élőlények e faja vagy nemzetsége fennmarad. Isten parancsa minden élőlényhez: szaporodjatok és sokasodjatok, és ne azért, hogy kiterjesszétetek, megszilárdítsátok és örökkössé tegyétek saját életeteket, hanem azért, hogy minél előbb eltűnjetek, hogy legyen, aki levált

³ Az írás a huszonnégy levélből álló „Húsvéti levelek” ciklushoz tartozik, melynek részei a „Rusz” c. újságban jelentek meg 1897 és 1898 között. (a ford.)

benneteket, aki a helyetekre lép; töltsétek be a földet holt maradványaitokkal, csak *híd* legyetek a következő nemzedék számára, amely viszont saját utódai számára válik híddá, és így tovább. Élet és halhatatlanság helyett – hidak végeérhetetlen sora ez. Igaz, ezek nem ok nélkül épülnek, igaz, ezen a halottakból épült úton halad az alkotó szellem az eléje állított cél felé. De miért kell feltétlenül csordultig telt síron át haladnia, és ha célja jó, akkor miért e rossz mód: a halandó élet folyamatosan megújuló megtévesztése?

Nem! Ez a látszólagos élet csak jelzése és csírája a valódi életnek; a látható természet szervezete az élő szellemnek még nem döntő győzelme a halál felett, hanem csak felkészülése valódi működésére. E működés *kezdetének* feltétele az állatvilág fölötti értelmes lény megjelenése. Az ember világos, elvont gondolkodási képessége következtében az élet többé nem pusztán a fajfenntartó erők célszerű folyamata, hanem azon túl az individuális erők célszerű *tevékenységévé* válik:

Mindazt, ami az áramló jelenségekben ringatózik,
Ragadjátok meg erőteljes gondolkodásokkal.

Az élet és halál közötti küzdelem új szakaszba lépett azóta, hogy nemcsak az élő és elpusztuló lények szenvedik el, hanem ráadásul az életről és halálról gondolkodó lények is. Ezekben a gondolatokban még nincs győzelem, de bennük van a győzelemhez szükséges fegyver. Az emberi gondolkodás nagyjai, Kelet és Nyugat kiemelkedő bölcsei előkészítették a győzelmet. De ők nem győzték le a halált: ők meghaltak és nem támadtak fel. Elegendő megnevezni csak a két legnagyobbat. Buddha tanítása lényegében a *harcról való lemondás* volt, ő az élet és a halál iránti közömbösséget hirdette, és halála nem volt különösebben figyelemre méltó. Szókratész nem adta fel a küzdelmet, ő hőiesen küzdött, és halála egy *becsületes visszavonulás* volt az ellensége számára elérhetetlen területre, de a győzelem dicsősége mégiscsak az ellenségénél maradt.

Amikor a halál szükségképpen legyőzi a fizikai erőt, az értelem ereje nem elegendő, hogy legyőzze a halált: csak a korlátlan morális erő nyújt az élet számára feltétel nélküli teljességét, kizár mindenféle kettősséget és, következésképpen, nem engedi az élőlény végleges szétesését két különálló részre: testetlen szellemre és bomló anyagra. A Megfeszített Emberfiának és Isten fiának, aki az emberektől és Istentől elhagyatottnak érezte magát, és közben saját ellenségeiért imádkozott, szellemi erői nyilvánvalóan korlátlanok voltak, és Lényének egyetlen része sem vesztett el a halál zsákmányaként.

Mi azért halunk meg, mert szellemi erőnk, amely belül bűnökkel és szenvedélyekkel van megkötve, elégtelennek bizonyul ahhoz, hogy megragadja, magába fogadja és magában átalakítsa egész külső, testi lényünket; a test lehull, és természetes halhatatlanságunknak (a bizonyos utolsó feltámadásig, amelyet csak Krisztus által nyerhetünk el) csak a fele van meg, csak a belső oldal, csak a testetlen szellem halhatatlan. Krisztus egészen feltámadt.

„Amíg ezekről beszéltek, egyszer csak maga Jézus állt közöttük, és azt mondta nekik: »Békesség nektek!« Megrémültek és féltek, mert azt hitték, hogy szellemet látnak. De ő megkérdezte tőlük: »Miért rémültetek meg, és miért támad kétely szívetekben? Nézzétek meg a kezemet és lábamat, hogy valóban én vagyok! Tapintsatok meg, és lássátok, mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van.« Ezt mondta, azután megmutatta nekik a kezét és a lábát. Mivel örömben még mindig nem hittek, és csak csodálkoztak, azt mondta nekik: »Van itt valami enivalótok?« Erre adtak neki egy darab sült halat és lépesmézet. *Elvette, és a szemük láttára evett belőle.*” (Luk. 24,36-43)

A szellemi erő, amely Krisztusban belsőleg mentes minden korlátozástól, morálisan határtalan, természetesen az Ő feltámadásában mentessé válik minden külső korlátozástól is, és mindenekelőtt attól az egyoldalúságtól, hogy létezése pusztán szellemi, és szemben áll a fizikai léttel; – a feltámadt Krisztus *több, mint* szellem, – a szellemnek nincsen teste és csontjai, a szellem nem eszik ételt; Krisztus mint *örökre megtestesült* szellem, egyesíti saját belső lelki lényének teljességével a fizikai lét minden pozitív lehetőségét is, annak külső korlátai nélkül. Minden Benne élő fennmarad, minden halandó legyőzött feltétel nélkül és végérvényesen.

Az élet döntő győzelmet aratott a halál felett, a pozitív a negatív felett, Krisztus Feltámadása éppen ezért az értelem diadala a világban. Ez csak abban az értelemben csoda, ahogy valaminek az első új megnyilvánulása, mint valami szokatlan, soha nem látott dologé, meglep és csodálkozásra késztet. Ha csak követjük majd a világfolyamatok új szakaszait, és egészének eredményeiről elfelejtkezünk, akkor mind-egyikük egy csodának fog mutatkozni. Ahogy az első élő szervezet megjelenése az élettelen természetben, azután ahogy az első értelmes lény megjelenése a néma világok felett csoda volt, ugyanígy volt csoda az egészen szellemi és ezért az emberi haláltól mentes lény – elsőszülött a holtak közül – megjelenése is. Ha az élet korábbi győzelmei a halál fölött csodák voltak, akkor csodaként kell elismerni a végső győzelmet is. De az, ami csodának *mutatkozik*, számunkra teljesen természetes, szükséges és ésszerű esemény. Krisztus Feltámadásának igazsága teljes egészében igazság, a teljes igazság, – nem csak a hit igazsága, hanem az értelem igazsága is. Ha Krisztus nem támadt volna fel, ha Kajafásnak igaza lett volna, Heródes és Pilátus pedig bölcsék lettek volna, akkor a világ képtelen ostobasággá, a gonosz, a megtévesztés és a halál birodalmává vált volna. A lényeg nem az volt, hogy valakinek az életét kioltják, hanem az, hogy a *valódi* élet, a tökéletesen igaz ember élete meg fog-e szünni. Ha egy ilyen élet nem tudta volna legyőzni ellenségét, akkor miféle remény maradt volna a jövőre? Ha Krisztus fel nem támadt volna, ki tudna feltámadni?

Krisztus feltámadt!

1897. április 13. Húsvét vasárnap, Pusztinka falu
A *dölt betűs* kiemelések a Szolovjovtól származnak.

Fordította: Vincze Zsuzsanna

Beszámoló a bajorországi műhelymunka-találkozóról

A Keresztény Közösségen belül Bajorország, Csehország és Ausztria egy régiót alkotott. Rendszeres találkozókat szerveztek, nem csak a papoknak, hanem a munkatársaknak, a közösség tagjainak is. Bár a régiót nemrégiben átszervezték és ma Bajorország már nem tartozik az Ausztriát, Csehországot, Magyarországot és legfiatalabbként Romániát is magába foglaló új régióba, a korábban kialakult jó kapcsolatot minden érintett ápolásra érdemesnek tartotta.

A magyar gyülekezet munkatársai is meghívást kaptak az évente Bajorországban megrendezett műhelymunka-találkozóra. A tartalmi munka idei témája lefordíthatatlan: Ohn-macht macht's möglich. Mert az, hogy "lehetőség a tehetetlenségben", a "nem-tevésben", nem-cselekvésben, kiszolgáltatottságban, "lehetőséget teremteni a tehetetlenségből" messze nem olyan frappáns. Körülírható, de...

Egy Münchenhez nagyon közeli tóparti kisváros hegyoldalában lévő villa adott otthont a találkozóknak. A "Haus Freudenberg" egy elhivatott hölgy hagyatékaként került a bajor gyülekezethez, és átalakításokkal, megfelelő bővítéssel, melléképülettel azóta találkozók, konferenciák, táborok, osztálykirándulások helyszíne. Letisztult elegancia, tisztaság és tudatosság, jó illatú egyszerűség, és a könyvtárszoba soha ki nem ürülő karamell-cukorkás tálkája. Az emberek reakcióiból ítélve ez utóbbi szintén esszenciális a jólléthez.

Tartalmilag a találkozó teljesen másképp volt jó, mint vártam. Azt hittem, hogy olyan fejtágító valami lesz, amiről majd illik beszámolót tartani az itthoni közösségben. Nem olyan volt. Okosságok és elméleti impulzusok helyett lehetőségünk nyílt egymás történeteit hallva az empátián keresztül átélni mintegy harminc féle tehetetlenség-, ill. kiszolgáltatottság-élményt, és egyforma súllyal éreztük a vicceset, a mindennapinak tűnőt, az élet-halállal kapcsolatosat - ezeket mind tapasztaltuk már mindannyian, ilyen vagy olyan formában. Ráérezhettünk, vagy legalábbis felderenggett, hogy egy ilyen, sokszor megrendítő élményben a saját belső döntésünk hogyan mozdíthat minket előre. Hogy ha feladjuk "pozíciónkat", (és a dühöt, a félelmet), ezzel helyet teremtünk valami újnak, és erőt kaphatunk valamihez. Abban a pillanatban, amikor *megadjuk magunkat*, amikor kapitulálunk, akkor tud belépni a kicsi fény...

A közösségekben is gyakran élheti meg az ember a tehetetlenséget, még (vagy különösen?) az egy idea körül szerveződött közösségekben is - ezt is jól ismerjük mind. Ránéztünk többek között arra, hogy a *kiszolgáltatottságban* áldozatok *vagyunk*, míg a *szolgálatban* áldozatot *hozunk*. (Ez németül és csehül még plusz nyelvi gyönyörűség is).

Többet erről most nem is írok, mert a fej szintjén maradva meg se közelíthető az a légkör, átélés, beleélés, aha-élmény, ami megszületett az emberekben és közöttük.

A háromnapos találkozó két emberszentelő szertartáson (egyik csehül) és két kultikus záráson vehettünk részt. És volt nagyon, nagyon sok éneklés, szerencsére

nem csak a szertartások alatt, hanem a napi programba beiktatva. Szombat este pedig a díszvacsora (nem túlzok) után színes, humoros, vidám programot szerveztek nekünk, tánccal, tangóharmonikával. A tánc azért is említésre méltó, mert az átlag-életkor nem huszon-, nem harminc-, de szerintem nem is negyvenakárhány év volt.

Jövőre is mindenképpen szeretnék menni, lehetőleg többedmagammal! Egyrészt mert jó, másrészt mert fontos szociális tett, ott lenni, jelen lenni, a jelenlétünkkel hozzáadni, megteremteni egy nemzetközi, és immár régió-közi közös-séget. (És mert nagyon várják, hogy a magyar nyelv muzsikájába is behallgathassanak, pl. a tolmácsolás alkalmával.)

A bensőségesség és szeretet, ami körülvett minket (a cseheket és engem, és persze az osztrákokat is, de valahogy ők is inkább házigazda-szerepben voltak a bajorokkal együtt), átmelegítő, gyógyító, emelő volt. Amit az ember vissza-, de legalább is tovább szeretne áramoltatni.

Huffman Szilvi

A valóság felfedezése és megteremtése

A Keresztény Közösség Nemzetközi Ifjúsági Találkozója Kölnben, 2018. május 19-23.

Pünkösd napjaiban 300-400 fiatal érkezik a világ minden tájáról, hogy részt vegyen ezen az ifjúsági találkozón, ahová 14-27 éves fiatalokat várnak, függetlenül attól, hogy konfirmált-e a fiatal a Keresztény Közösségben.

A szabadság és felelősség élményeivel, játékosan és kreatívan fedezhetjük fel a valóságot, és azt, hogy hogyan veszünk részt magunk is új valóságok teremtésében. Előadások, csoportos beszélgetések, művészeti foglalkozások és a zene is segítenek ebben. Az előadásokat tolmácsoljuk. Igyekszünk két-három munkacsoportban is tolmácsolni. Minden napot emberszentelő szertartással kezdünk, amit különböző nyelveken hallhatunk. A nap kultikus zárása után az éjszakai kávézóban is folytatható az élet.

A közösségünkben is indul egy várhatóan 13 fős ifjúsági csoport Silye Imre, Karácsony Kolos és Nagy Ágoston kíséretével.

A közösségünk három családjából nyolc fiatal szeretne részt venni, ami nagy terhet jelent ezeknek a családoknak, és a többiek között is vannak, akiknek támogatásra lenne szükségük.

Adományokat kérünk a fiatalok részvételének támogatására!

A találkozó honlapja: <https://iyfestival.org/de/tagungsprogramm/>

Helyszíne a kölni Waldorf Iskola: <http://www.michaeli-schule-koeln.de/>

A rendezvény és az utazás szigorúan alkohol- és drogmentes!

Indulás: kisbusszal Budapestről legkorábban máj. 18-án, pénteken 10 óra körül vagy repülővel máj. 19-én, szombaton délelőtt. (Ha kisbusszal utazunk, félúton az egyik gyülekezetben éjszakázik a csoportunk.)

Hazaérkezés: kisbusszal Budapestre legkésőbb máj. 24-én, csütörtök este vagy repülővel máj. 23-án este.

Szállás saját matraccal és hálózsákkal az iskola termeiben.

A részvételi díj a programidőszakon belüli étkezésekkel (reggeli, vacsora és meleg ebéd) és szállással együtt 140 Euro. A találkozó németországi szervezőit arra kérjük majd, hogy ez csökkenhessen azoknál, akiknek ez túl nagy terhet jelentene. A részvételi díjon kívül van az útiköltség, ami a létszámtól függően 100-150 Euro között várható. A gyülekezetünk idei költségvetésében a rendezvényen való részvétel támogatására fenntartott keret a felnőtt kísérők útiköltségét fedezi, de sajnos többet nem tesz lehetővé.

Az iskolának, osztálykísérőnek kikérőt tud Silye Imre küldeni. Akik már jelezték az érdeklődésüket, azok is töltsék ki a jelentkezési adatok hiányzó részeit.

Az alábbi címen megnyitható táblázatban lehet jelentkezni április 8-ig:

<https://docs.google.com/spreadsheets/d/1ARrHZ3CmM4tBl4-nsCCj2qLq6r5vjKMf6AOb6nPpw3o/edit?usp=sharing>

További tájékoztatást nyújt Silye Imre.

A tavalyi ifjúsági találkozón Hollandiában

Gyülekezetalapítás Oroszországban

Évtizedek óta épül a Keresztény Közösség Oroszországban is. Elérkezett az idő a gyülekezetalapításra: Moszkvában, 2018. október 12-14-ig lesz az alapítási szertartás és ünnepség. A részvételi díj még nem ismert. Az utazáshoz útlevele és vízumra van szükség (a turistavízum 32 ezer Ft). Aki szeretne részt venni, jelentkezzen Silye Imrénél.

Vicke Von Behr: Az angyalok hierarchiája és tevékenysége

Von Behr úr 2017 szeptemberében, a gyülekezetalaptásunk teljessé válásakor, a második magyar pap kiküldetésekor tartott előadást erről. Ennek hallgatói jegyzetét közöljük.

Egész létünket átfogja a kereszt jelképe. Kisgyermekként a vízszintes dimenzióban ébredünk földi tudatunkra. Felnőve naponta a függőlegesbe emelkedünk, majd életünk végén visszatérünk függőleges dimenzióba, az égi hazánkba.

A kultikus szertartást először a vízszintes síkon érzékeljük. Szívben mégis érezzük, hogy az, ami a szellemi világból árad a lényünkbe és a közösségünkbe, nemcsak a mi életünkért van, hanem a függőleges dimenzióért, a szellemi világot is.

Szellemi lények alapították a Keresztény Közösséget - mondta Rudolf Steiner. A szellemi világból eredő alapításnak is nevezhető ez. Ezáltal vált lehetővé, hogy ma már minden földrészen vannak Keresztény Közösség gyülekezetek. Amilyennek ma érzékeljük a Keresztény Közösséget, az a Krisztust szolgáló angyallények erejének a hatása, ami a földi életünkbe árad a függőlegesből a vízszintesbe.

Rudolf Steiner mondta: Ha feltekintünk a csillagos égboltra, vallási érzület hat át bennünket. A csillagokban isteni lények szemeit érzékelhetjük.

Továbbgondolva ezt az angyalok nézőpontjából: Ha az angyalok a földre tekintenek ma, nagy sötétséget érzékelhetnek. Keresik azokat az emberszíveket, akik hajlékot adnak Krisztus lényének. **Azok az emberszívek, amelyek hajlékot adnak Krisztus lényének, úgy világítanak a Földről az Ég felé, mint a csillagokban az angyalok szemei a Föld felé. Az emberszentelő szertartást átélők közössége olyan az égi lényeknek, mint egy földön érzékelhető csillagkép.**

Kétféle jellemzését mutatom be gyorsan változó korunknak, azzal a háttérkérdéssel, hogy vajon mit jelentenek ezek a jelenségek az angyalok számára?

Kutatók vizsgálták a modern technika gyermekekre gyakorolt hatását. Érzékeltetni lehet, hogy a modern technika alkalmazásával megjelent egy új generáció: a mai gyermekek és fiatalok jelentősen eltérnek a korábbi idők gyermekeitől és fiataljaitól. Mindannyian olyan korszakban születünk, amikor még nem volt virtuális valóság. Ma együtt élünk a virtuális valósággal, ami nem az igazi valóság. **Van már egy generáció, aki nem tudja megkülönböztetni a valóságot a virtuális világtól.** Megfigyelhető, hogy gyermekeink úgy nőnek bele a földi létbe, hogy életük valós részének tekintik a virtuális valóságot. A szociális életük nagy része nem a valós világban szövődik. Nem is beszélve a függőség problémájáról. **Az emberiségnek egy egész generációja úgy éli át az emberséget, hogy valóságosnak tart valamit, ami nem az.**

Az egyik kutató a fiát is vizsgálta, hogyan él a telefonjával. Fájdalmasan tapasztalta, hogy a fia előnyben részesíti az „okostelefonon” való kapcsolattartást a közvetlenül vele élővel való kapcsolat ápolásával szemben.

Miért nem veszi el a telefonját? Mert az számára majdnem olyan lenne, mintha az önvalóját venné el. Ezért is nehéz ma egy ifjúsági találkozó előtt azt kérni a fiataloktól, hogy hagyjátok otthon a telefonotokat.

Mit jelent ez az angyaloknak, a szellemi világnak?

Hogy az emberi sorsok, az emberi világ egy része nem a természeti, hanem a természetalattinak nevezhető világban halad. Ez a tény hozzátartozik az emberiség fejlődéséhez, és kérdést vet fel a mostani és a következő generáció számára: Mit lehet ezzel kezdeni?

Tudósok is kutatják a másik jellemzőjét mai világunknak. Pszichológusok egy része lehetőséget kapott arra, hogy megvizsgálják a börtönben a terrorista foglyokat. Számukra is megrázó volt, hogy ezek a rabok első pillantásra normálisnak tűntek, nem voltak agresszívek, sőt többnyire képzetek voltak, jól ki tudták fejezni magukat. Ám az alaposabb vizsgálat során kiderült, hogy **a terroristák mégis különböznek a normális emberektől, nincs egészséges morális érzékük.** A morál és a moralitás fogalmát ismerik, de másként. (Mint ahogy az előző esetben a virtuális világot ismerik a gyerekek, de másnak ismerik, valóságosnak minősítik.)

A terroristák számára jónak mutatkozott az, ami eredményes, sikeres. Rossz az, ami nem eredményes, nem sikeres. A jó és a rossz fogalma nekik független attól, hogy a siker vagy a sikertelenség hogyan jön létre. Több ilyen ember van, mint gondolnánk. A terroristáknak különböző gondolat kísérleteket vázoltak fel, kérve, hogy minősítsék azokat. Például két ember meglátogat egy vegyi üzemet, egyikük kávé akar, ezért odamennek az automatához. Az első esetben van egy tálka az automata mellett, benne fehér por, és jól láthatóan a tálkára van írva „méreg” – de valójában cukor van benne. Egy másik tálkában is fehér por van, de nincs rajta felirat. Egyikük a méreg feliratú tálkából tesz egy kiskanálnyit a kávéba, majd odaadja a társának, aki megissza azt, és nem történik semmi különös. A második esetben a felirat nélküliből tesz a kávéba, amit a társa megiszik és belehal. Bűnös-e a kávé a társának előkészítő ember az első és a második esetben?

Azt mondhatnánk, ha szándékosan a méreg feliratúból tett a kávéba, akkor bűnös. A második esetben nem tudhatta, hogy méreg van benne. A terroristák másként ítélik meg a helyzetet, 80 %-uk szerint az első esetben nem bűnös a kávé a társának nyújtó ember, mert nem történt baj. A második esetben viszont bűnös, mert a társa meghalt. Erre annyira rácsodálóztak a kutatók, hogy nemcsak terroristáknál, hanem gyilkosságért elítélteknél is megvizsgálták ugyanezt a kérdést. Ők úgy ítélték meg a bűnösséget, ahogy mi: az első esetben, aki látta a „méreg” feliratú tálkát, és abból tett a kávéba, akkor is bűnös, ha nem történt baj.

Mit jelent ez számunkra, hogy sok ember él ma a világban, akinek nincs morális érzéke, aki nem ismeri az Én felelősségét? Mit jelent ez a szellemi lények és angyallények számára, akik felelősnek érzik magukat az emberiség sorsáért?

2017 nyarán Patmos-szigetén János Jelenések Könyvével, az Apokalipszissal foglalkoztam. Utána olvastam erről a kutatásról, és rögtön az a gondolat jelent meg, hogy erről szól az Apokalipszis. Nem, mint negatív ítélet mondom ezt. Azért mondom, mert foglalkoznunk kell azzal, hogy mit jelent ez a jelenség az emberiség számára.

A kultusz, a szertartás formái olyan magasan kiemelkednek a természetes világból, mint ahogy a mélység felé süllyednek a természet alattiak. A szertartásban annak a lénynek nyitunk teret, aki hordozza és rendezzi a világ életét. Vajon hogyan hordozza ma Krisztus ezeknek az embereknek a sorsát, akiknek nincs morális érzékük? Hogyan hordozza a sorsukban történt drámai törést?

2011 Adventjén, a gyülekezetalapításkor beszéltem a kultuszunk, szertartásaink hatásáról, ezt szeretném most folytatni. Rudolf Steiner életének utolsó évében beszélt antropozófusoknak arról, hogy mit jelent a kultusz. Edith Marion temetése után, arra utalva szólt erről 1924 júniusában, amikor feltették neki a kérdést: Hogyan jön létre a kultusz valójában? A halál utáni emberlény lelki-szellemi útját követő temetési rituáléről így beszélt:

„Amit a pap tesz a temetésen, miközben a holttest előtt áll és kultuszát teljesíti, annak a határoló érzékfeletti világban van az eredetképe, ott, ahol miközben a fizikai test és a tulajdonképpen még mindig jelenlévő étertest előtt tejesítjük a fizikai kultuszt, a létezés másik oldalának lényei az égi kultuszt teljesítik a másik oldalról - ahol a szellemit-lelkit fogadják a fogadó kultusszal, ahogyan mi itt a holttest előtt állunk a búcsúztató kultusszal. Csak akkor igaz egy kultusz, ha ez a valós eredete.”
GA 236, Karmikus összefüggések ezoterikus szemlélete II. kötet

Meglepő képet hoz Steiner: Képzeljének el egy tükört! Itt vagyok én, és látják a képemet a tükörben. Ha elmegyek, nincs tükörkép. A tükör a valóság képmását mutatja. Ez a kultusz. A kultusz egy tükörkép, képmása annak, ami a szellemi világban történik, a szellemi világban történőt tükrözi.

A kultusz lényege a szellemi világban történik, mi csak a tükröződését érzékeljük azáltal, hogy a szellemi lények lehetővé tették ezt a Földön élő ember számára. Lehetővé tették, hogy kapcsolódjunk a hatásához, és közösségeink élhessenek ezzel. A kotta nem azonos a zenével. A kotta által a zenész igyekszik felemelkedni oda, ahonnan kotta formájában csapódott le a zene, és ezáltal mások számára is megközelíthetővé vált.

Amikor megteremtjük a feltételeket a szertartáshoz, mozdulatokat teszünk, imádkozunk, szubsztanciákat alkalmazunk, és megmozdítjuk együtt a szellemi erőteret. A szellemi világban lévő őskép képmását érzékeljük.

Felmerül a kérdés: **Hogyan képzelhető el a kultusz a szellemi világban?** Néhány szempontból tudom megközelíteni, ennél több szempont is létezik. Az Apokalipszisben, a Jelenések könyve 8. fejezetében a hallgatás, a csend után megnyílik a 7. pecsét. János látja a szellemi világ kultuszát: egy oltárt és egy angyalt, aki papi szolgálatot teljesít. Hogyan lehet, hogy az angyal tartja a szertartást?

Hogy lehet ott oltár? Arra nekünk van szükségünk. A földi világból ismert képeket használja János, számunkra ismert dolgokat érzékel a szellemiben. Ott is van ministráns és tömjénfüst. Az angyal füstöl az oltárnál. Felemelkedik a füst, vele együtt az ima ereje is. Az emberszentelő szertartásból ismerjük ezt, és csodálkozhatunk azon, hogy ez a szellemi világban történik. Az égi szertartásban azonban történik valami, amit nehezebb követni. Azt, ahogy az angyal az oltár tüzet megragadja, és a földre veti! Ez nem így jelenik meg a földi szertartásban. Hét gyertya van az oltáron, de ez nem ugyanaz. Am ha mélyebben belegondolunk, felfedezzük ezt a tüzet, csak máshogyan: a Felajánlás rész végén, amikor a „lényteremtő szeretet tüzéről” hallunk. A szertartás felhívja a figyelmünket egy tüzre, amit nem a külsőben érzékelhetünk.

Az égi oltár aranyból, napfényből van. A földi oltár az égi tükörképe, nem fényből van, hanem anyagból, de a Krisztus-Nap fényét szolgálja a jelenlévők áldozati erejével. Tán ez segít, hogy másként tekintsünk a szertartásra! Konkrétabbá válhat az őskép iránti kérdésünk és törekvésünk.

Továbbra is kérdés: Miért tartják az égi világban az angyalok a kultuszt?

Egy angyal tartja az égi szertartást, a tömjénfüst felemelkedik. Hova emelkedik? Még feljebb!

Az égi oltár tüzet levetik a földre, ez hatalmas átalakulásokat hoz a földi ember életében. Hova emelkedik az égi oltár füstje? Az őskeresztény időkből származik a kilencszintű égi hierarchiáról való tudás, ami a modern teológiában is elterjedt. Nálunk a Karácsony-időszakban átélhető ez az emberszentelő szertartáson, amikor elhangzik a kilenc hierarchia neve, melyek énekébe igyekszünk bekapcsolódni, mint a tizedik hierarchiához tartozó lények közössége.

Dionysius [Dionüsziosz] Areopagita vezette az első ezoterikus keresztény iskolát a golgotai misztériumhoz kapcsolódva. Több évszázadon át működött az iskola Athénban, mígnem bezárták és Franciaországba költözött. Sorra az alapító után neveztek el az iskola mesterfokot elérő tanítványait. Az egyik Dionysius Areopagita mester feljegyezte a hierarchiák nevét és sorát. A mű címe: Égi hierarchiák, az angyalok lénye és feladata. Ez segíthet megérteni az angyali hierarchiák neveit. Az angyal-angelos követet jelent, az ember és a szellemi világ között közvetítő követet. Az arkangyal-archangelos név kifejezi azt, amit tesz ez a lény. Az arché (őskezdet, kezdet) lényeknek követe ő, a felőlünk tekintve harmadik hierarchikus szint követe. Az arkangyal azt fogadja, amit az angyalok visznek nekik, és ők továbbítják azt az archékhoz. Aztán az archéktől fogadják az arkangyalok a szellemi impulzusokat, és továbbítják lefelé az angyalok felé. Ha élővé tesszük magunkban ezeket a neveket, akkor mást jelent a két áramlás, a lentől felfelé és a fentről lefelé áramlás.

János Apokalipszisének olvasva megszülethet bennünk az a kép, hogy a kultusz átfogó értelemben kommunikáció az égi hierarchiák között.

Ezáltal jobban megérthetjük, amit János ír: az oltárnál felszálló füst az égi hierarchiáknak továbbított erőáramlás. Ha ezt a képet kiteljesítjük, a második hierarchikus szinten az arkangyal, a harmadik szinten az arché tartja a szertartást, és így tovább.

Így a legmagasabb égi szférákból jön az áramlás az emberlény, az emberi lét és a Föld felé. Ezt idézi az ótestamentumi égi lajtorja, Jákob létrája, a Földtől az Égig érő létra, melyet Jákob látott álmában. Az oltáraink ennek az égi létrának a lábainál állnak. A felfelé és lefelé áramlás újra meg újra érzékelhető az emberszentelő szertartás szavaiban, képeiben és erőterében.

Rudolf Steiner: A Logosz lénye szintről szintre, hierarchiáról hierarchiára száll le a földre. Ennek a folyamatnak minden lépése óriási jelentőségű az emberiség történetében. Minden alkalommal, amikor egy szinttel közelebb került a földi léthez, a golgotai misztériumhoz hasonló esemény történt.

A szellemi világ minden szintje az emberiség fejlődését szolgálja. Óvatosan és alázattal merem megfogalmazni a kérdést:

Mi lehet az emberszentelő szertartás ősképe a szellemi világban?

(Rudolf Steiner idézett szavai a kultuszról segíthetnek ebben)

Mit érzékelhetnek az isteni lények, amikor hallhatóvá, érzékelhetővé válik számukra az emberszentelő szertartás közösségünkben?

Egy példával kezdeném: Az az ima, ami az ünnepi időszakok között a Szentháromság minőségét jeleníti meg, ha hosszabb időn keresztül foglalkozunk vele, felfedi mélységeit. Mit jelent az, hogy emberlétünk tudatában érezzük az isteni Atyát? Emberségünket, emberiségünket? Mindent, ami ma él, az őskorszakokból eredőkkel együtt és azt is, ami még kibontakozik belőle. Érezzük az Atyát, ha élővé tesszük Őt éber lelkünkben, emberlétünk tudatában. Milyen lehet az angyallény tudata? Ha szertartásunk az égi szertartás tükörképe, ebben az angyalok is benne vannak. Az Ótestamentum szavait felidézve: „Isten megteremtette az embert, saját képmására.” Így kezdődött az emberi fejlődés. Így más jelentősége lesz a szónak. Az angyaltudat szintjére, az általuk teremtett emberiség tudatába helyezzük a mi emberségünket. Az angyal hordozza tudatában teremtménye sorsát. Az angyalok természetesen tekintenek ránk, mint teremtményeikre. Hordoznak bennünket a tudatukban, mint emberiséget. Mekkora kihívás lehet moralitásérzék nélküli embereket hordozni? Az angyalnak a legtermészetesebb, hogy test nélkül, szemtől szemben találkozik a szellemi lényekkel. A szertartás szavaival: „Az Ő léte, a mi létünk”- ez az angyaloknak természetes. Amikor a Szentháromság imájába belehelyezkedünk, az emelkedett tudatunk az angyalok számára is jelent valamit, a szellemi világ ébertudatossága szempontjából.

Ezzel szerettem volna hozzájárulni ahhoz, hogy mélyebben érzékelhessük az emberszentelő szertartás lényét. Ha az angyalok és magasabb hierarchikus lények érkezettnek látják az időt, és elég érettnak érznek bennünket arra, hogy többet érzékeljünk belőlük, meg fogják mutatni magukat, érzékelhetővé válnak számunkra.

A következő előadásomban szeretnék beszélni arról: Mit jelenthet az angyali tudatnak, amikor ezt imádkozzuk: „Emberlényünk tudatában érezzük az isteni Fiút?” **Az angyaloknak, a szellemi lényeknek létfontosságú, hogy velük együttműködve tudatosan éljük át a szertartást az oltárnál.**

A mai világunkban válnak igazán érzékelhetővé és jelentőssé Pál Apostol Korinthusiaknak írt szavai: **Nem tudjátok, hogy az angyalok sorsa tőletek függ?**

Szívesen szólok majd arról, hogy az angyalok és az angyali világ a szabadság lehetőségét adják úgy, hogy ha nem akarunk, nem élünk ezzel, ha viszont akarunk élni vele, akkor erősítjük érzékelő képességünket, szabadság- és felelősségérzetünket. Így szabadon ápolhatjuk a kultuszt, és egyre inkább tisztelhetjük az angyalokat, a golgotai misztérium szolgálóit. Közös imaerőink és törekvéseink által a szertartásokon éltető forrást nyithatunk meg életünk és a világ számára!

Lejegyezte Radics Helga, a jegyzetet átdolgozta Sihe Imre

* * *

Együtműködés az Antropozófiai Társasággal

Örömmel számolhatunk be arról, hogy több területen is élő az együtműködés igénye a két szervezet, az Antropozófiai Társaság és a Keresztény Közösség között.

- A Társaság kiadója, a Genius kiadó ez évben tervezi közös kiadásban Emil Bock: „A három év” című könyvének megjelentetését.
- Meghívást kaptunk a III. Pünkösdi Triennáléra a „Meditáció és kultusz” témában.

A Triennálé egy háromévente megrendezésre kerülő sorozat, ahol csoportok és egyének, művészek és kutatók számolnak be az eltelt három év eseményeiről, eredményeiről, gondjairól.

Az aktualitások, évfordulók, megemlékezések mellett művészeti tárlatok, zenei és színpadi produkciók kapnak helyet.

A mostani Triennálé központi témája a meditáció lesz. „Meditáció és nevelésművészet”, „Meditáció és gyógyító művészet”, „Meditáció és művészet”, „Meditáció és szociális organizáció”, „Meditáció és pénzműködés”, stb.

A program előzetes tervei:

Május 19. szombat: a Triennálé, és a Pünkösdi Tárlat megnyitása, ezután a Társaság tavaszi közgyűlése. Délután a csoportok és egyéni munkát végzők beszámolója.

Május 20. Pünkösdvásárnap: Délelőtt az újraindított „Antropozófia” folyóirat bemutatása, beszélgetés az alkotói körrel. Délben Székely István előadása „A Pünkösdi meditatív átélése”.

Délután beszélgetéssorozat kezdődik, amelynek mindig lesz egy felvezető előadása a meditációnak a legkülönbözőbb területeken betöltött szerepéről, amelyet beszélgetés követ.

Május 21. Pünkösdhétfő: Kora délelőttől délutánig folytatódik a meditáció különböző területeken betöltött szerepének fent vázolt formában történő megbeszélése.

Emellett a Mihály-nap közös megünneplésére is készülünk majd.

Rendszeres csoportmunkák és közösségi beszélgetések

Evangéliumkör

Az Evangélium és életünk összefüggéseiről beszélgetünk. Hazánkban hét helyen működik evangéliumkör a Keresztény Közösség szellemiségében: Ispánkon (hetente), Szombathelyen, Nemesvámoson, Budapesten, Gödöllőn, Pécsen és Debrecenben havonta. A kapcsolattartók elérhetőségeit a programismertetőnkben közöljük.

Sorsösszefüggések

Rudolf Steiner „A karma megnyilvánulásai” című előadássorozatából olvasunk egy-egy részt, és beszélgetünk a tartalommal kapcsolatos gondolatainkról, a felmerülő kérdésekről. Ez a rendezvényünk is teljesen nyitott, bármikor lehet csatlakozni.

A béke-arca

Az olvasóköri folytatja Vlagyimir Szolovjov műveinek olvasását és talányának megismerését. Az időpontok a programismertetőnkben találhatóak. Az olvasókörihez bármikor lehet csatlakozni, minden érdeklődőt szeretettel várunk. Érdeklődni lehet Nagy Ágnesnél vagy Vincze Zsuzsánál vinczezsuzsanna@yahoo.com

Biodinamikus Föld-művelés

Minden hónap első szombatján 17 órától 18.30 óráig a biodinamikus földművelésről szóló beszélgetésen lehet részt venni a Nádor utcai kápolnánkban. Bárki csatlakozhat. Érdeklődni lehet Lóránt Lászlónál, tel. 20-994 8361

Életutak

Minden ember életrajza egyedi és mégis magában rejthet általános emberi tapasztalatokat, amelyeket nagyon értékes megosztani egymással. A közösségünkhöz tartozók mesélhetnek saját életútjukról vagy hallhatnak egy másik ember életrajzáról.

Munkatársak találkozója

A munkatársak a papokkal együttműködve hordozzák a Keresztény Közösség életét. Megbeszéljük a gyülekezetünk életével, fejlődésével kapcsolatos kérdéseket és feladatokat. Szeretettel fogadunk ezeken a találkozókön mindenkit, aki szeretne betekinteni a munkánkba, vagy tenni valamit a közösségünkért.

Kapcsolattartás

A papok címe:

Bozókiné Tengely Anna
3200 Gyöngyös, Lehel utca 18.
Tel.: 37-300 028, mobil 20-463 4163
bozoki.anna@akereszténykozosseg.org
Szolgálati úton külföldön:
ápr. 26-29, máj. 28-jún. 8, szept. 3-8.
Szabadságon: jún. 25-júl. 18.

Silye Imre
1038 Budapest, Templom utca 44.
Tel.: 1-200 2889, mobil: 20-440 9717
silye.imre@akereszténykozosseg.org
Szolgálati úton külföldön: máj. 18-jún. 1.
Szabadságon: aug. 1-31.
Rendkívüli pihenő több mint 10 év szol-
gálat után: szept. 1-okt. 6.

Az új területi egységben szolgáló papok szinódusa – Prága, 2017 november

Szertartásokra jelentkezés, hírlevélre feliratkozás és további tájékoztatás:

info@akereszténykozosseg.org
http://akereszténykozosseg.org
Címünk: 1051 Budapest, Nádor u. 34. I/1.
Telefonszámunk: 1/311-4300

A megújított hét szentséget ápoljuk a Keresztény Közösségben. Szertartásaink és rendezvényeink nyilvánosak. Akkor tudjuk folytatni a tevékenységünket, ha Ön is hozzájárul az anyagi alap megteremtéséhez rendszeres hozzájárulásával vagy egy adományával.

A Keresztény Közösség Egyház
MagNet Magyar Közösségi Bank 16200106-00083373

Személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásához adószámunk: 18296862-1-41

Köszönjük az eddigi támogatásokat és várjuk a további munkát lehetővé tevő segítséget!